

Sangviinik tunneb end tõeliselt hästi vaid siis,
kui ta on ümbritsetud
inimestest.

Ta on aval ning huvitub kõigest,
mis tema ümber toimub.

Tema otsustus on harva
printsipiaalne.

Ta ei kannata tavaliselt vimma
ja on erakordselt
kontakteeruv.

Sangviinilisi lapsi tunneb ära sellest,
et nad on väga liikuvad
ja väsitavad end sageli
täielikult.

Seetõttu vajavad nad tihti öösiti
pikemat uneaega
ja kuni kooliminekueni
lõunauinakut.

Koolis sangviinikut tihti armastatakse,
sest talle meenub alati midagi lõbusat.

Ka täiskasvanuna hinnatakse ta erksa vaimuga vestlusoskust
ja rõõmustatakse, et ta mäletab inimesi nimepidi.

Problemaatiliseks muutub see temperament siis,
kui rõõmsameelsusest saab kohusetundetus
ning esiplaanile nihkub

pealiskaudne ja tarbetu
sekeldamine.

Välimuselt on sangviinik enamasti
sale ja pikka kasvu,
kerge ja peene kondiga,
sageli paksude lokkis juustega,
liikuva miimika
ja ilmekate žestidega.
Kõnnak on pisut hüplev
ning varvastele toetuv.

Rahvasuus nimetatakse teda
"tuulepeaks".

Goebel, W., Glöckler, M. (2008). *LAPS. Meditsiinilis-pedagoogiline nõuandja*.
PreMark, lk 322.